

ERDÖBEN.

Lombos erdők mélyén
De régen nem jártam;
Lombos erdők mélye,
Csakhogy rád találtam.
Borulj rám, borulj rám,
Sátoros fa ága,
Madarak, virágok
Tündérpalotája.

Szeretem az erdők
Örök csendességét,
A természet ezer
Szótalan szépségét.
Hallik a sűrűből
Vadgálamb bűgása,
Vagy talán az erdők
Szíve dobogása.

Hallgatom, hallgatom,
Nem tudom, mióta,
S imádsággá válik
Szívemben a nóta.
Valami nagy, édes
Boldogságot érzek.
— Istenem, tán a Te.
Csodás közelléted!

(Szabolcska Mihály.)

Virágos otthon.

A legszerényebb hajlékot is széppé varázsolja a *virág!* Nem azok az értékes díszvirágok, melyeket üvegházakban kerteszek ápolnak, nem; mi csak a közönséges virágokat értjük. A rózsá például a természet legkedvesebb mosolygása.

Szobánk ne legyen soha virág nélkül! Ha csak a leg-egyszerűbb mezei virágocskát helyezzük is el az asztalon vagy az ablakban, mindjárt úgy látszik, mintha egy napsugarat édesgettünk volna a szobánkba. Kimondhatlan báj ömlik el a kicsiny virágok alkatán. Még szebb, ha ablakunk előtt mosolyoghatunk ez ártatlan lakótársainkra. Mi lehet bájosabb, mint a virágokon, a rózsákon, fuksziákon, ibolyákon keresztül lopózó pajkos napsugár! Virágokon keresztül nézhetünk ki a szabadba, higyjétek el, elragadó érzés ez!

A virágok barátaink, kiktől sohasem hallunk neheztelő szót, mindig nyájasan, mosolygóan néznek ránk.

Azt lehet mondani általánosságban, hogy az ellentétes színekkel érünk el szép eredményt. Nagyon rosszhatású pl. élénk-vörös falon a vörös vagy rózsaszínű virág. Vöröshöz a zöld szín illik. Válasszunk tehát aránylag sok olyan növényt, melynek dús a levélzete. A virágok legyenek lehetőleg fehérek, pl. fehér petuniák, verbénák, fehér gumósbegóniák, fehér muskátlik stb. Ha a fal nem élénk-vörös, akkor is alkalmazzunk minél több dús, zöldlombú növényt, de a virágok lehetnek világoskék, világoslilák is a fehérek mellett. Semleges színű — pl. világoszürke, fehér, — falak mellé háromféle színt is

alkalmazhatunk harmonikusan. Szép összeállítás pl. sötétkék, rózsaszín és fehér; vagy sötétvörös, világoskék és aranysárga; világoskék vagy lila és aranysárga mindig bájos, ha a háttére zöld lomb és semleges színű fal.

Ablakládáink beültetésénél — vagy ha olyan szerencsénk van, hogy ablakunk alatt kis virágoskert van — a színek mellett, ne feledkezzünk meg a virágillatról. Ültessünk-vessünk minél több illatos virágot; sárga violát, szégfűt, heliotrópot, Madonna-liliomot; törpe levendulát, sarkantyúkából, verbénából válasszuk meg az illatos változatokat. Ne feledkezzünk meg a régi világból való illatos növényekről sem: rezedáról, bazsalikumról. És ha nem áll módunkban mást beszerezni, néhány bokor kakukkfű is csodálatosan illatossá tudja tenni szobánk levegőjét virágzása idején.

Az erdő lelke.

Nem hiszem, hogy lenne ember, aki ne ismerné, ne szeretné az erdőt. Így vagyok vele én is, szeretem nagyon. Életem legboldogabb idejét töltöttem el benne, gyermekkoromat. Az erdő volt a barátom. Mert az erdő is él, érez, örül és szenved, éppen úgy, mint mi, emberek. Az erdőnek is van lelke...

Olyanok a fák is, mint az emberek

A legszebb virág.

Ismertem egy igen nemeslelkű tanárnőt, aki nagyon szeretete a virágokat. Ez a tanárnő minden tavasszal virágpalántákat tett ki a leányoknak, akiket tanított. A leánykák aztán hazavitték, eszerébe ültették azokat és tovább nevelték, gondozták őket. Az évváró napjára mindegyik visszavitte a maga virágját az iskolába, hadd lássa a tanárnő, ki hogyan nevelte, ápolta a virágokat? Akinek virágja a legszebb, leggondozottabb volt, az egy szép könyvet kapott jutalmul.

Már két év óta mindig Ács Klári vitte el a jutalomkönyvet. Még hozzá meg is dícsérte munkájáért a tanárnő. Az ő virágai olyan szépek voltak, mintha nem is ő, hanem kertész nevelte volna őket. Klárikára bizony irigykedtek az osztálytársai. Legjobban irigykedett rá Bodor Margit, aki Ács Klárinak szomszédja volt a padban. Margit egyszer így szólt Klárihoz az iskolában:

— Könnyű neked, nem is te neveled ezeket a virágokat! Bizonyosan kertésznél veszed!

— Nincs nekem pénzem virágra! — válaszolt Klárika. — Tudom, hogy csak irigységből beszélsz, azért nem is haragszom rád!

— Akkor hát valami titkos szered van!

— Nincs nekem semmiféle titkos szerem. Annyi az egész,